

Nu er det jul igen. Krisen kradser. Værre og værre. Det er ikke længere en finanskrise, men en gældskrise? Alting flimrer. Skal vi tage os af det eller skal vi lade som ingenting? Er der en ny verdensorden på vej? Mellemøsten og Nordafrika står i flammer. Diktatorer falder på stribe. Herhjemme fik vi kvindelig statsminister! Uden at hun vandt valget?

Hvem styrer den regering? Nå, men værre end det hidtil har været, med damen på den yderste højrefløj, kan det vel næppe være! Stolt af at være dansk? Engang var man vel, men nu? Det har vi så taget konsekvensen af. Om end vi ikke er eller bliver svenske, så er vi dog flyttet til Sverige. Med alt hvad det indbærer. Inklusive ikke at have stemmeret. Skatten betaler vi hjemme, men rettigheder har vi ingen af. Til gengæld er der lidt højere til loftet i Skaane!

Montmartre. En pludselig indskydelse. Duften af forår. Lykken er en fortovscafé i byernes by. Paris er uendelig og et sted man må se igen og igen og ...!

Cerbère. Påske med Carina og Eilerth. Vidunderlige dage med forårsvejr. Udflugter, indkøbsture og pragtfulde måltider skabte en uforglemmelig uge.

Ku'damm (Berlinernes kæleord for Kurfürstendamm). Henriette fixede en pragt-lejlighed. Spadserture i Tiergarten. Berlin zoo, alverdens dyrepark, måske en smule bedaget. Alexander Platz, Check-point Charlie og alle de andre "det må du se" steder.

Schweiz hvor Susanne engang optrådte på Casino i Interlaken. Udsigt til Jungfrauoch og masser af andre snedækkede bjergtoppe. Høhøst i Kandergrund. I hus skulle høet NU, og det blev blæst ind. Tommetykt støvlag overalt. Undskyldning fra bonden og hans kone, et kæmpe stykke hjemmegjort schweizerost. Spadsereture, masser af nydelse og regn- eller gråvejr de fleste af dagene.

Italienske motorveje, næsten uden trafik. Bare suse sydpå. Efter nogle timers kørsel smiler Genovabugten forude. Trafikken enorm. En rastepads i vildt kaos. Vi finder en plads i virvaret og bliver ved bilen. En vildtfremmed kommer viftende med et vejkort og spørger om vej til Torino. Prøver at afvise ham, men han insisterer. Nærmest vredt. Pludselig giver han op og næsten undskyldende konstaterer han at vi jo ikke kan italiensk. Og væk er han. Vi gør os færdige og kører derfra. En halv time senere er vi fremme ved dagens destination. På vej til hotellets reception opdager Susanne at hendes taske er pist borte! Øv, øv og atter øv. Det var et trickyveri på rasteplassen! Hotellets reception hjælper utrolig venligt. Politirapport. Opringninger for at lukke kort. Alt er væk. Penge, pas, kreditkort, mobiltelefon etc. etc..

Sainte Maxime er varme. Meget varme. Ingen andre end hunde og gale Englændere bevæger sig udendørs mellem 11 og 16. Mange opholder sig på stranden, men hvordan de holder det ud er en gåde. Sommer i højeste potens. Til Saint Tropez med båd var anderledes. Markedsdag og byen proppet med turister. I tusindvis. Havnen syder. Både så store som atlantehavsdampere ligger og byder sig til. Mennesker så rige at man ikke fatter det. Et kogende kødmarked. Her byder man sig til i alle aldre. Håber på en invitation! Temmelig ulækkert, ikk? Det rigtige marked var også overfyldt. Næsten umuligt at bevæge sig endsige at se de udbudte varer. Hjemme i Sainte Maxime er der dejlig fredeligt, et sted hvor man gerne kommer igen.

På vej til Cairanne besøgte vi Lisbeth og Jes i Beaune. Gammelt bekendtskab fra Nørre Farimagsgade 7, La Petite Chaume, hvor vi bl.a. fejrede min 60 års fødselsdag. To dejlige dage i et pragtfuldt hus med masser af hus- og hjerterum. Aftale om kanalsejlads og på gensyn i 2012.

Cairanne hos Nick Thompson hvor vi så mange gange har overnattet på hans gårdsplads med vores campingvogn. Denne gang boede vi i en af gårdens vidunderlige lejligheder. 14 dages nydelse, og for første gang nogensinde midt i vinhøstens hektiske aktiviteter.

Juelsberg Slot Herregårdspension, Bed & Breakfast. Først med Inge og Jacob senere med Bente og Niels Erik. Stedet hvor man føler sig hensat til forrige århundrede. Syv værelser med mahognimøbler, himmelsenge og interiør som dengang. Toilet og bad på gangen. Tykke morgenkåber og tøfler. Rendyrket nydelse. Morgenmad i kælderens, herregårdskøkkenet. Baronessen anretter selv. Uden sidestykke årets mest luksuriøse overnatning.

Hesselbjerg Musikfestival på Langeland i juli. Øsende, plaskende, styrtende regnvejr. Samme uge var der Langelandsfestival, Henriette, Signe og Alberte var med. Mudder, mudder, mudder. De boede heldigt nok hos os! "Vores" musikfestival gennemførtes mod alles forventning. Pavilloner blev fremskaffet. Måske nok lidt koldt, men ingen blev rigtig våde. Fornem musik af unge kunstnere fra Esbjerg musikkonservatorium og

af deres musikalske familier og venner. Tre dage med musik og sang. Afslutning med koncert i Snøde kirke. Kæmpesucces til gentagelse i 2012.

Vi nyder at spise ude. Lieffroy i Nyborg er en omvej værd. Sønnen fra Falsled Kro har foden under eget bord. Det er der kommet noget godt ud af. Farmand Jean Louis gik på pension men kunne alligevel ikke dy sig, nu hjælper han sønnike. Rudolph Mathis i Kerteminde har længe stået på vores ønskeseddel, i år blev det en realitet. Ord er næsten for fattige til at beskrive den helstøbte nydelse vi fik ud af det besøg. Vores vinhandler i Svendborg arrangerer Vin og Vilde- Vildt- aftener i efterårets tiltagende mørke. Valdemars Slot og restaurant Generalen på Tranekær Slot lægger lokaler til. Smagsløgene simrer endnu.

Gamle Scene på Kongens Nytorv, vi kom fra Langeland og det var Susanne fødselsdag. Det krævede et måltid inden forestillingen. For os et næsten uhørt tidspunkt at spise på men restaurant F-I-A-T kunne byde på en teatermenu som i omfang og tid var fortræffelig. Vi gik derfra uden at være sultne og uden at være for mætte til at nyde teaterforestillingen. En dejlig aften.

Birgitte og Rasmus med Cecilie og Yasmin har det godt i Mårsø. Pigerne stortrives med deres skolegang. Der er liv og glade dage hvor de to tøser opholder sig. Tvillinger har det sjovere, men også besværligere. Den anden er der altid, og ind imellem slår det gnister. Men dejlige det er de, synes vi alle sammen.

Henriette valgte singlelivet efter lange og svære overvejelser. Pigerne skiftes til at være hos hende og hos René. Skilsmisse er noget rod, men ikke nødvendigvis altid af det onde. Meget skal falde på plads men både Henriette og René har valgt at det skal gå mindst muligt ud over pigerne, som selvfølgelig er påvirkede af at far og mor er gået fra hinanden, men som også på deres egen facon accepterer tingenes tilstand og får det bedst mulige ud af situationen.

Signe går nu på den store skole i Stenløse. Det betyder en daglig cykletur på nogle km, men det virker som om hun trives godt med det.

Vi er fortryllede af det svenske. Boligen i Malmø på Dockan har vi haft i 6 år og nu er den blevet permanent. Det gør ingen forskel i forhold til vore huse på Langeland. Det røde hus beholder vi som vores sommerbolig og kommer der lige så meget som hidtil. Det gule hus har vi stadig sammen med Anne og Jørgen og det fortsætter. Den regnvåde sommer gav os 18 cm vand i kælderen, heldigvis uden reelle skader. Udtørring og så benyttede vi anledningen til at få repareret og malet lidt på væggene. Østgavlen på det gule hus har længe stået for fald. Nu gjorde vi alvor af det. Murer og tømrer har været i gang med nedtagning og opmuring. Vi droppede bindingsværket til fordel for almindelig vandskuret mur. Nu er der blank mur mod nord og øst, men stadig bindingsværk på gavlen mod vest og facaden mod syd.

Igen går et år på hæld. Vi glæder os hver dag over et godt helbred og en tilværelse med vidunderlige oplevelser. Vi håber også at I har haft et godt år med gode dage og dejlige stunder. Hermed ønsker vi Jer ALLE en **RIGTIG GLÆDELIG JUL** og et **GODT NYTÅR**.

**Mange kærlige hilsner
Jørgen og Susanne**

